

נבחרנו; אנחנו הורים המחנך הרב פנחס ברייער

הורים רבים נרדמים בשמירה. הם מרגישים כי הפקידו את אוצרותיהם בידיים הטובות ביותר, וסומכים שבוודאי תקף כאן הכלל ששלוחו של אדם כמותו.

הבנים שלכם מתחנכים בתלמוד תורה מעולה, הבת הגדולה בסמינר מבוקש והקטנות ב'בית יעקב', ומה אתכם, אבא ואמא, האם התפקיד החינוכי שלכם הסתיים?! * הכירו את המנוע רב העוצמה, שמסוגל לדחוף את הילד שלכם קדימה אל ההצלחה; הפידבק * להכיר, להוקיר

זכינו בזמננו, שהחינוך ממוסד מאוד, ברוך ה'. כל ילד וכל ילדה, כל בחור וכל בחורה משובצים במוסדות לימוד על טהרת הקודש, החל מהגנון, דרך החיידר לבנים ובית החינוך לבנות, עד לישיבה ולסמינר. יש היום מודעות רבה לנושא החינוך, והמחנכים והמחנכות בקיאים במלאכתם. כל עוסק בהוראה עבר ועובר הדרכה, דבר שנותן כלים ודרכי פתרון בדילמות רבות בעולם החינוך.

מנגד, חשוב וחובה לזכור, שחלקנו כהורים בחינוך הילדים לא פחת. להיפך, בזמננו יש תפקיד ייחודי ומיוחד לבית. שום מוסד, יהיה מי שיהיה, אינו ממלא בשום פנים ואופן את מקום הבית. הפסוק: "שמע בני מוסר אביך ואל תיטוש תורת אמך" - תקף היום, אולי יותר מאשר בעבר אפילו, וחובה עלינו כהורים לזכור זאת.

שתי המערכות, הביתית והמסגרתית, משלימות זו את זו. ילד ללא מסגרת וילד ללא בית לא יגדלו כפי שצריך. דווקא השילוב והתיאום בין המסגרות מוביל לתוצאות מיוחדות, בס"ד.

הדבר הראשון שחשוב ליצור הוא הגדרת תחומים ברורה, מה בתפקיד ההורים ומה באחריות המסגרת החינוכית. כשהגדרות אינן ברורות דיין, הכול נופל בין הכיסאות, כשכל צד מפיל את האשמה על האחר. כשהדברים מוגדרים וברורים, וכל אחד עסוק ומשקיע בחלקו, זוכים בס"ד בתוצאות נפלאות.

אנו רואים בתורה לאו למלווה, שלא יכביד על הלווה. התורה מזהירה: "לא תהיה לו כנושה". לעומת זאת, יש פסוק המתייחס ללווה: "עבד לוה לאיש מלווה". כשהדברים מתנהלים כתיקונם, הלווה יודע שעליו לעשות הכול כדי להחזיר את החוב, ואם לא - הוא פשוט עבד; והמלווה חייב לזכור שהתורה אוסרת עליו להיות נושה.

הבעיות מתחילות, כשכל צד זוכר את חלק הפסוק של הצד האחר. המלווה מזכיר בלי סוף ללווה שהוא עבדו, כל עוד לא החזיר את החוב, והלווה מתריס נגדו - אין לך זכות ללחוץ, לא תהיה לו כנושה!...

כך בנוגע לענייננו. הבעיות מתחילות, כשהמסגרת החינוכית עסוקה בלי סוף בטענות על הבית שממנו הילד מגיע, ועל זה שאין מה לעשות אתו, ולחילופין, הבית מרים ידיים ועסוק רק בהאשמות מול הצוות החינוכי, שהורס, לטענתו, את הילד.

כך ששלב ראשון הוא הגדרת התפקידים והתמקדות בהם; מה נוגע לכל אחד מהצדדים, איש על מחנהו ואיש על דגלו.